

Polityka ochrony małoletnich w Caritas Archidiecezji Poznańskiej

Caritas Archidiecezji Poznańskiej jest publiczną kościelną osobą prawną Kościoła rzymskokatolickiego w Polsce, działającą na podstawie ustawy o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, odpowiedzialną za organizowanie, koordynowanie i kierowanie kościelną działalnością charytatywno-opiekuńczą w Archidiecezji Poznańskiej, a także pracą formacyjną na polu charytatywnym, w duchu nauki Jezusa Chrystusa o miłosierdziu chrześcijańskim. Caritas i działające w jego ramach placówki organizują między innymi działalność religijną, wychowawczą, oświatową, opiekuńczą, rekreacyjną i związaną z rozwijaniem zainteresowań przez małoletnich, zgodnie z obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej prawem.

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez personel Caritas jest działanie dla dobra człowieka, w tym również dziecka, w jego najlepszym interesie w duchu chrześcijańskiej odpowiedzialności i miłości bliźniego.

Członkowie personelu Caritas traktują dziecko z szacunkiem oraz uwzględniają jego indywidualne potrzeby. Zgodnie z zasadami etyki i moralności chrześcijańskiej niedopuszczalne jest stosowanie przez członków personelu Caritas wobec małoletniego przemocy, agresji, dyskryminacji i nietolerancji w jakiegokolwiek formie. Personel Caritas, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa państwowego, statutów, regulaminów, innych przepisów wewnętrznych oraz swoich osobistych kompetencji.

Wyjaśnienie pojęć

1. Ilekroć mowa o:
 - a. „Caritas” — oznacza to Caritas Archidiecezji Poznańskiej z siedzibą w Poznaniu przy ul. Ostrów Tumski 2 (61-109 Poznań) oraz odpowiednio Caritas Poznańskiej stanowiącej jednostkę organizacyjną Archidiecezji Poznańskiej z siedzibą w Poznaniu przy ul. Ostrów Tumski 2 (61-109 Poznań).

- b. „Jednostce organizacyjnej” — oznacza to jednostkę organizacyjną, która posiada status pracodawcy, projekt obejmujący zespół działań lub inną wewnętrznie wyodrębnioną jednostkę organizacyjną zgodnie ze *Strukturą organizacyjną Caritas Archidiecezji Poznańskiej*.
- c. „Personelu” — oznacza to każdą osobę, która jest zatrudniona w jednostce: pracownika, osobę zatrudnioną na podstawie umowy prawa cywilnego, wolontariusza, stażystę, praktykanta itd.
- d. „Dziecku” — oznacza to małoletnich, nieletnich, osoby, które nie ukończyły 18 lat.
- e. „Rodzicu” lub „opiekunie” — oznacza to prawnego opiekuna lub opiekuna faktycznego.

Standardy ochrony małoletnich

- 2. Caritas chroni dzieci przed krzywdzeniem m.in. poprzez wdrożenie i utrzymanie standardów ochrony małoletnich.
- 3. Standardy ochrony małoletnich tworzą:
 - a. niniejsza polityka ochrony małoletnich;
 - b. przyjęte w jednostkach organizacyjnych procedury i opracowania, które są dostosowane do charakteru i rodzaju danej jednostki.
- 4. Celem standardów jest:
 - a. zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom i ustalenie procedur udzielania im wsparcia;
 - b. zapewnienie personelowi niezbędnych informacji i kompetencji, aby umożliwić im wywiązanie się z obowiązków w zakresie troski o dobro dzieci i ich ochronę;
 - c. zapewnienie dzieciom oraz ich rodzicom lub opiekunom niezbędnych informacji na temat zasad obowiązujących w każdej jednostce organizacyjnej oraz możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji krzywdzenia;
 - d. pokazanie dzieciom, rodzicom lub opiekunom zaangażowania Caritas w ochronę dzieci;
 - e. włączenie rodziców i opiekunów we wspólne tworzenie bezpiecznego środowiska.
- 5. W standardach uwzględnia się sytuację dzieci niepełnosprawnych oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
- 6. Ustanawiając zasady i procedury wymienione w punkcie 8 lub 15, wyznaczając osoby wymienione w punkcie 9 i 10. a, sporządzając listę obowiązków zgodnie z punktem 13, korzysta się z załączonych do polityki wzorów.
- 7. Każda jednostka organizacyjna może przyjmować rozwiązania, które wykraczają poza politykę ochrony dzieci w Caritas, jak również adoptować do swoich potrzeb wzory, o których mowa w punkcie 6, po zaakceptowaniu odstępstw przez dyrekcję Caritas.

Tworzenie bezpiecznego środowiska

8. W każdej jednostce organizacyjnej:
 - a. ustanawia się zasady bezpiecznych relacji między personelem a dziećmi, a w szczególności określa się zachowania niedozwolone wobec małoletnich;
 - b. ustanawia się zasady bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi a w szczególności określa się zachowania niedozwolone;
 - c. ustanawia się procedurę podejmowania interwencji i udzielania wsparcia, w tym zasady dokumentowania i przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego, a także zasady informowania o incydentach i zdarzeniach dyrekcji Caritas.
9. W każdej jednostce organizacyjnej:
 - a. wyznacza się osobę odpowiedzialną za standardy ochrony małoletnich, która prowadzi nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony małoletnich w placówce (w tym przygotowaniem personelu) oraz ich aktualnością, przy czym tę rolę może przyjąć kierownik danej jednostki;
 - b. wyznacza się osobę odpowiedzialną za ochronę dziecka, która będzie odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń o zagrożeniu dobra dziecka i podejmowanie interwencji przed właściwymi organami lub instytucjami;
 - c. wyznacza się osobę odpowiedzialną za wsparcie dziecka, która będzie odpowiedzialna za opracowanie planu pomocy dziecku i monitorowanie jego realizacji.
10. W każdej jednostce organizacyjnej, w której dopuszcza się dzieci do korzystania z Internetu (również z wykorzystaniem ich osobistych urządzeń):
 - a. wyznacza się osobę odpowiedzialną za bezpieczeństwo dostępu do Internetu, która jest odpowiedzialna za zapewnienie bezpiecznych warunków korzystania przez dziecko z Internetu na terenie jednostki, przy czym tę rolę może przyjąć kierownik danej jednostki;
 - b. stosuje się jasne dla dzieci i personelu zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet.
 - c. Utrzymuje się rozwiązania, w ramach których:
 - i. Dzieci stosują się do zasad bezpiecznego korzystania z Internetu i urządzeń elektronicznych
 - ii. Blokowane są treści nielegalne, szkodliwe i nieodpowiednie do wieku
 - iii. Ewaluowana jest skuteczność blokowania treści nielegalnych, szkodliwych i nieodpowiednich do wieku.
11. W każdej jednostce organizacyjnej ustala się, czy szkodliwe treści, o jakich mowa w pkt. 10. c. ii mogą być utrwalone i dostępne w inny sposób, a jeśli tak, wprowadza się analogiczne rozwiązania jak w pkt. 10.

12. Nie można łączyć ról, które są wymienione w pkt. 9. a i 10. a z rolami wymienionymi w pkt. 9. b oraz 9. c.
13. Osobom wymienionym w pkt. 9 i 10 przedstawia się listę obowiązków.

Tworzenie bezpiecznego środowiska w jednostkach świadczących usługi hotelarskie, turystyczne lub zakwaterowania zbiorowego

14. Jednostki organizacyjne, w których świadczone są usługi hotelarskie, turystyczne lub zakwaterowania zbiorowego realizują postanowienia zawarte z poprzedniej sekcji w zakresie pkt. 8. a, 9. a, 10,11, 12 i 13.
15. Ponadto jednostki te określają:
 - a. zasady i procedury identyfikacji małoletniego przebywającego w obiekcie hotelarskim i jego relacji w stosunku do osoby dorosłej, z którą przebywa w tym obiekcie
 - b. zasady i procedury reagowania w przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że dobro małoletniego znajdującego się na terenie obiektu hotelarskiego lub korzystającego z usług turystycznych jest zagrożone
 - c. procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego oraz zawiadamianie sądu opiekuńczego.

Edukacja

16. W każdej jednostce organizacyjnej należy stosować przyjęte w Caritas zasady rekrutacji w tym w szczególności *Procedurę zatrudniania*.
17. W każdej jednostce organizacyjnej:
 - a. Każdy nowo zatrudniony członek personelu przechodzi przeszkolenie z zakresu przyjętych standardów ochrony małoletnich, zgodnie z *Procedurą zatrudniania*.
 - b. Co najmniej raz na dwa lata przeprowadza się szkolenie z zakresu przyjętych standardów ochrony małoletnich oraz:
 - i. podnoszenia kompetencji w zakresie rozpoznawania czynników i symptomów krzywdzenia dzieci;
 - ii. przeciwdziałania przemocy i podejmowania interwencji.
 - c. Co najmniej raz w roku przeprowadza się warsztaty lub zajęcia dla dzieci oraz rodziców na temat:
 - i. sposobów unikania zagrożeń oraz reagowania na nie w kontaktach z dorosłymi i rówieśnikami;
 - ii. zasad bezpiecznych relacji z rówieśnikami, pożądanych postaw w kontaktach między dziećmi;
 - iii. dostępu do informacji w miejscach, w których mogą szukać pomocy;

- iv. bezpiecznego korzystania z Internetu;
 - v. prawa do ochrony wizerunku.
18. Należy dbać, by w ramach działań edukacyjnych włączać personel, rodziców i dzieci w przyjęcie i zmianę obowiązujących zasad (również zgłaszanie własnych propozycji).
19. Działania szkoleniowe mogą mieć dowolną formę (szkolenie stacjonarne, webinarium, e-learningów, materiałów edukacyjnych).
20. Działania szkoleniowe są dokumentowane:
- a. konspektem szkolenia;
 - b. listą obecności uczestników szkolenia.
21. Osoba prowadząca szkolenia ma kwalifikacje do prowadzenia takich szkoleń.

Udostępnianie standardów ochrony małoletnich rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim

22. Każda jednostka organizacyjna udostępnia standardy ochrony małoletnich w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla małoletnich:
- a. w widocznym miejscu w swoim głównym lokalu;
 - b. na stronie internetowej, jeżeli posiada własną stronę internetową.
23. Wersja skrócona może mieć różne formy, z przeznaczeniem dla różnych grup wiekowych.

Zasady przeglądu i aktualizacji standardów

24. Caritas wyznacza koordynatora ds. ochrony małoletnich.
25. Do obowiązków koordynatora należy:
- a. dokonywanie oceny standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb — co najmniej raz na dwa lata; ewaluację przeprowadza się na poziomie jednostek organizacyjnych i w miarę możliwości włącza się w nią rodziców i dzieci;
 - b. przeprowadzanie kontroli utrzymania aktualnych standardów — co najmniej raz w roku; rekomendowanie działań naprawczych w następstwie kontroli;
 - c. przeprowadzanie kontroli utrzymania aktualnych standardów w zakresie pkt. 22 — co najmniej raz w miesiącu;
 - d. przeprowadzanie kontroli decyzji i działań podjętych w ramach interwencji i przyjętych planów naprawczych — co najmniej raz na kwartał;
 - e. dokumentowanie czynności wykonywanych w ramach pkt. a, b i c.
 - f. wspieranie dyrekcji Caritas w reagowaniu na incydenty i zdarzenia, w tym nadzorowanie realizacji planów wsparcia.

Politykę opracowano na wzór dokumentacji rekomendowanej przez Centrum Ochrony Dziecka w Krakowie.